

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Gheorghe Străisteanu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Străisteanu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 25 februarie 2025 a Curții de Apel Centru

(Dosarul nr. 2ra-126/25

NR. PIGD 2-24000803-01-2ra-19112025)

Recursul este vădit neîntemeiat în temeiul art. 433 (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoria:

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. M. Muruianu,
Curtea de Apel Chișinău, jud. M. Anton, D. Dulghieru, C. Roșca

6 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Gheorghe Străisteanu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Oxana Parfeni, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 26 decembrie 2023, Gheorghe Străisteanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, solicitând constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei într-un termen rezonabil în litigiul Gheorghe Străisteanu vs. Vasile Grozavu, precum și încasarea sumei de 15.000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 7 august 2019, a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Grozavu privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție.

3. La 20 decembrie 2023, Curtea Supremă de Justiție a emis o încheiere irevocabilă prin care a finalizat examinarea cauzei inițiate la 7 august 2019, durata totală a procesului fiind de 4 ani și 5 luni.

4. Astfel, reclamantul a susținut că această durată depășește termenul rezonabil, fiind incidente prevederile Legii nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea cauzei într-un termen rezonabil.

5. A menționat că litigiul nu prezenta complexitate factologică sau juridică, nefiind necesare probe sau acțiuni procedurale deosebite care să justifice durata examinării.

6. A invocat că s-a conformat obligațiilor procesuale, prezentând în termen explicațiile și probele, iar tergiversarea examinării cauzei se datorează exclusiv instanțelor de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

7. Prin hotărârea din 20 martie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Străisteanu împotriva Ministerului Justiției, cu privire

la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și compensarea cheltuielilor de judecată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. La 21 martie 2024, Gheorghe Străisteanu a declarat apel împotriva hotărârii din 20 martie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

9. Prin decizia din 25 februarie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins apelul declarat de Gheorghe Străisteanu și s-a menținut hotărârea din 20 martie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

10. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a constatat lipsa încălcării dreptului la judecarea cauzei într-un termen rezonabil, or din materialele dosarului rezultă că examinarea cauzei s-a desfășurat succesiv, fără întreruperi nejustificate de lungă durată.

11. Instanța de apel a constatat că amânările ședințelor au fost determinate de motive obiective, inclusiv situația pandemică, regimul special de activitate al instanțelor, cererile părților și alte împrejurări independente de voința instanțelor de judecată.

12. S-a reținut că durata totală a examinării cauzei în trei grade de jurisdicție, de aproximativ 4 ani și 5 luni, nu poate fi calificată ca excesivă în circumstanțele concrete ale cauzei.

13. Instanța de apel a subliniat că reclamantul nu a formulat obiecții împotriva amânărilor ședințelor de judecată și nu a solicitat accelerarea procedurii, ceea ce denotă o anumită pasivitate procesuală.

14. Totodată, s-a reținut că dreptul la judecarea cauzei într-un termen rezonabil trebuie analizat în corelație cu celelalte garanții ale procesului echitabil, iar simpla durată a procedurii nu este suficientă pentru a constata încălcarea acestuia.

15. Instanța de apel a concluzionat că, raportat la complexitatea cauzei, comportamentul părților și activitatea instanțelor, nu sunt întrunite condițiile pentru constatarea încălcării dreptului invocat și, implicit, pentru acordarea prejudiciului moral.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURENTULUI

16. La 5 martie 2025, prin intermediul poștei terestre, Gheorghe Străisteanu a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 25 februarie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu rejudecarea cauzei în instanța de recurs, constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei într-un termen rezonabil și încasarea prejudiciului moral în sumă de 10.000 lei din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției.

17. La 7 noiembrie 2025, Gheorghe Străisteanu a depus supliment la cererea de recurs, solicitând admiterea recursului și a suplimentului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, rejudecarea cauzei în instanța de recurs, constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei într-un termen rezonabil și încasarea prejudiciului moral în sumă de 15.000 lei din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției.

18. În motivarea recursului, în esență, recurentul a invocat că hotărârile instanțelor sunt ilegale și neîntemeiate, fiind adoptate cu aplicarea eronată a Legii nr. 87/2011 și cu ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care impune existența unui remediu efectiv pentru încălcarea dreptului la judecarea cauzei într-un termen rezonabil.

19. Gheorghe Străisteanu a arătat că durata examinării cauzei de 4 ani și 5 luni depășește limitele rezonabile, în condițiile în care litigiul nu prezenta complexitate, iar cauza urma a fi examinată cu celeritate.

20. Totodată, a invocat că instanțele nu au analizat efectiv probele și argumentele prezentate, nu au indicat circumstanțele de fapt reținute și nu au justificat concluziile adoptate, hotărârile fiind lipsite de o motivare reală.

21. În ceea ce privește instanța de apel, a susținut că aceasta nu a examinat criticile formulate, limitându-se la preluarea concluziilor primei instanțe, fără o verificare efectivă a legalității și temeiniciei hotărârii.

22. În continuare, a susținut că instanțele nu au aplicat criteriile stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului pentru aprecierea termenului rezonabil, respectiv complexitatea cauzei, comportamentul părților, conduita autorităților și importanța litigiului pentru reclamant.

23. A subliniat că întârzierea examinării cauzei este imputabilă exclusiv autorităților, care nu au acționat cu diligența necesară, generând astfel prejudicii morale.

24. Totodată, a arătat că instanțele au ignorat caracterul compensatoriu al Legii nr. 87/2011 și practica Curții Supreme de Justiție, potrivit căreia în astfel de cauze urmează a fi acordate despăgubiri efective.

25. A invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cauze similare împotriva Republicii Moldova, inclusiv *Balan c. Moldova*, *Popov c. Moldova (nr. 1)*, *Matei și Țuțunaru c. Moldova*, *Moglan c. Moldova*, precum și cauza *Ialtexgal Aurica S.A. c. Moldova*, arătând că în astfel de situații Curtea acordă despăgubiri semnificative pentru încălcarea termenului rezonabil, în contrast cu soluțiile instanțelor naționale.

26. În același sens, a făcut trimitere și la propria cauză *Străisteanu c. Republicii Moldova*, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului i-a acordat despăgubiri, susținând că instanțele naționale erau obligate să țină cont de aceste standarde la stabilirea prejudiciului.

27. A susținut că hotărârile contestate nu conțin o motivare suficientă, nefiind explicat în mod concret de ce durata procedurii ar fi rezonabilă în circumstanțele cauzei.

28. A arătat că lipsa unei motivări efective și a unui răspuns la argumentele esențiale constituie, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, o încălcare a dreptului la un proces echitabil.

29. De asemenea, a invocat încălcarea dreptului la apărare, cauza fiind examinată în lipsa sa, fără analizarea cererii de amânare și fără o motivare corespunzătoare.

30. În final, a concluzionat că hotărârile instanțelor sunt arbitrare, bazate pe o apreciere nerezonabilă a probelor și contrare jurisprudenței uniforme, fiind incidente temeiurile de casare prevăzute de lege.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

32. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

33. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în

proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

34. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

35. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

36. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată reține că decizia din 25 februarie 2025 a Curții de Apel Centru a fost comunicată recurentului prin poștă electronică la data de 4 noiembrie 2025, fapt confirmat prin extrasul anexat la dosar, iar cererea de recurs a fost depusă anterior, la 5 martie 2025, astfel încât Completul constată că aceasta se încadrează în termenul prevăzut de lege.

38. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel prin prisma temeiurilor prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f), recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

39. Potrivit cadrului legal și jurisprudenței constante, recursul nu constituie o a treia jurisdicție de fond, ci o cale extraordinară de atac destinată examinării legalității hotărârii instanței de apel în limitele erorilor de drept invocate. Prin urmare, simplele critici referitoare la aprecierea probelor sau

dezacordul față de concluziile instanței inferioare nu pot fundamenta admisibilitatea recursului.

40. Analizând motivele invocate de Gheorghe Străisteanu, Completul constată că recurentul susține, în esență, că durata examinării cauzei de aproximativ 4 ani și 5 luni ar depăși termenul rezonabil, iar instanțele inferioare ar fi aplicat eronat dispozițiile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 și ar fi ignorat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

41. Totodată, recurentul invocă lipsa unei motivări suficiente a hotărârilor, neanalizarea efectivă a probelor și argumentelor prezentate, precum și faptul că instanța de apel nu ar fi examinat criticile formulate în apel.

42. În acest context, instanța de apel a reținut că examinarea cauzei s-a desfășurat în toate cele trei grade de jurisdicție fără perioade de inactivitate imputabile instanțelor, iar amânările ședințelor au fost determinate de motive obiective, inclusiv situația pandemică, cererile părților și alte împrejurări independente de voința instanțelor de judecată.

43. De asemenea, instanța de apel a apreciat că durata totală a procedurii nu depășește limitele rezonabilității, raportat la circumstanțele concrete ale cauzei, inclusiv complexitatea acesteia și conduita participanților la proces.

44. Contrar susținerilor recurentului, instanța de apel a examinat aplicabilitatea Legii nr. 87/2011 prin prisma existenței unei eventuale încălcări a termenului rezonabil, concluzionând că o asemenea încălcare nu poate fi reținută în speță.

45. Completul observă că argumentele recurentului tind la o reevaluare a circumstanțelor de fapt și a probelor administrate, precum și la o reinterpretare a duratei procedurii, aspecte ce exced limitele controlului exercitat în recurs.

46. Or, potrivit art. 442 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu reexaminează circumstanțele de fapt stabilite de instanțele inferioare, decât în măsura în care acestea sunt rezultatul unei aplicări eronate a normelor de drept, situație care nu este demonstrată în prezenta cauză.

47. Referirile recurentului la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului nu sunt de natură să conducă la o altă concluzie, în lipsa demonstrării unor circumstanțe similare și a unei aplicări eronate a criteriilor stabilite de aceasta de către instanțele naționale.

48. În același sens, invocarea practicii Curții Supreme de Justiție și a caracterului compensatoriu al Legii nr. 87/2011 nu poate fundamenta

admiterea recursului, în condițiile în care nu a fost constatată încălcarea dreptului la judecarea cauzei într-un termen rezonabil.

49. Recurentul nu indică o normă de drept material interpretată contrar practicii judiciare uniforme și nici nu demonstrează caracterul arbitrar sau vădit nerezonabil al raționamentului instanței de apel, limitându-se la exprimarea dezacordului față de concluziile acesteia.

50. În ansamblu, motivele invocate nu relevă erori de drept material sau procedural în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă, ci tind la o nouă examinare a fondului cauzei.

51. Prin urmare, recursul declarat de Gheorghe Străisteanu este vădit neîntemeiat.

52. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul declarat de Gheorghe Străisteanu împotriva deciziei din 25 februarie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Oxana Parfeni

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu